

— 3 —

మొదటి

8:-

హరిః ఓం

శ్రీగురుభ్యానమః

సర్వవేదసారజనితానర్గళ సంసారతరణీయను,

శి వ జ్ఞా నా ష్ట క స్తో త్రం
అ న్నా వ ధూ త వా గ్భా ష ణ ము

శ్రీమద్రబహద్రాస్థిష్ఠసిద్ధాంతనిర్ధారణులైన,
శ్రీమత్పరమహంసాదిబిరుదాంకితులగు భూమానంద
అన్నావధూత స్వాములవారిచే
సర్వజనులకు కైవల్యప్రాప్తిజెందచేయునట్లుల రచియింపఁబడియె
ఇది

సచ్చిదానంద వేంకటేశ్వర అవధూతగారి ప్రేరణచే
బ్రహ్మశ్రీ గౌరావర్షుల - రామకృష్ణ
సచ్చిదానంద సద్గురుస్వామి వారిప్రియశిష్యుండైన
శికింద్రాబాద
వైశ్యశ్రీ గుండా - భూమయ్యగుప్తగారి ద్రవ్యసహాయముచే

చీకోటివీరన్న అండుసన్నుగారి సుబోధ ముద్రాక్షరశాలయందు
ముద్రింపఁబడియె
మొదటికూర్పు ౧౦౦౦ ప్రతులు
౧౯౧౪
వెల ౧ అణా.

అవశ్య

౧౪

కాంతామహామయగోపభావనానామ
మహాదేవతానామస్తోత్రం

ఈగ్రంథము యీదిగవ కనుపరచిన వార్గవద్ద విక్రయింపబడును.

౧. పొలుకిం కీర్తన
ప్రాంపునెండరు కోర్టాఫీసు
శికింద్రాబాద్
రిజిమెంటుబజారు

౧. గుండావీరయ్య అందునన్న
బుక్ సెల్లర్
శికింద్రాబాద్ జనరల్ బజారు

౧. గుండావెంకటప్పయ్య
బుక్ సెల్లర్ అండ్ పబ్లిషర్
హైద్రాబాద్ దివాన్ దేవుడి

శూమానంద అన్నా వధూత విరచితగ్రంథములు

౧ పీఠిక

౨ అవతారిక అనగా అన్నా వధూతజీవచరిత్ర

౩ బృహచ్చాశిష్ట పీఠపారంపర్యము మహామహులప్రతిమలము

౪ గురుపరంపరాభివర్ణన

౫ రాజేశ్వరశతకము

౬ హంసశతకము

౭ గురువాక్యతారావళి

౮ గురువాక్యసుధారసము

౯ అఖండానందజోధార్థ అద్వైతకందార్థదరువులు

౧౦ పరబ్రహ్మనందవిలాసము

౧౧ అన్నా వధూతవాగ్భాషణము

౧౨ చరమానుష్ఠానము

౧౩ పుష్పదేశికరత్నమాల

౧౪ శివజ్ఞానాష్టకము

౧౫ పంచదశిపరమతత్వములు

యివిఅన్నియు రెండవకూర్పునందు ఒకచోటచేర్చి బయిందు చేయబడును సదరు గ్రంథమునకు అన్నా వధూత అనుభవామృత సాగరమను టైటల్ యివ్వబడును. వెల రూ॥ ౧.

యీగ్రంథము వలయుపాఠు యీక్రింద చేవ్రాలు చేయువారికి తేలియవరచనలెను.

సవరణకర్త

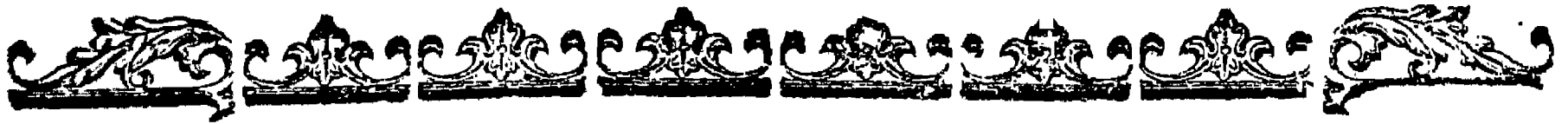
సచ్చిదానంద వేంకటేశ్వర
అవధూతగారు

కార్యదర్శి

గుండాభూమయ్యగుప్తగారు
శికింద్రాబాద్

ప్రేరేపకులు

పొలుకం కీర్తిప్రన్నగారు ప్లాంపువెండరు కోర్టాపీసు
శికింద్రాబాద్ - రిజిమెంటుజురారు

శ్రీ రస్తు

శివజ్ఞానాష్టకస్తోత్రం

శ్లో॥ ఆకారో హ్యుకారో మకారస్తుతీయస్త్యవస్థాదిలోకత్రయమ్బుజ్జభూతం |
 నచుస్తంస్వవాచ్యాఽర్థమిత్థ్యాస్వరూపం పరబ్రహ్మలక్ష్మ్యాఽర్థమేకం శివో హం ||
 శ్లో॥ నగోతన్నశీలన్నమేజాతిభేదాః నమాతాపితావానమేశత్కమితే |
 నచాదిర్నమధ్యం నచాంత్యం నరూపం పరబ్రహ్మలక్ష్మ్యాఽర్థమేకం శివో హం ||
 శ్లో॥ దినన్నైవమేనైవరాత్రిర్నసంధ్యానకాలోనన్నానం నమంత్రోనహోమః |
 సదాత్వేకమాద్యంతశూన్యం లసంతం పరబ్రహ్మలక్ష్మ్యాఽర్థమేకం శివో హం || 3
 శ్లో॥ నమేచాపీజిహ్వత్వచంఘాణకర్ణానవాక్పణిపాదానచోపస్థపాయూ |
 నమేపంచప్రాణాః మేఘసూలసూక్ష్మౌపరబ్రహ్మలక్ష్మ్యాఽర్థమేకం శివో హం ||
 శ్లో॥ నమేనిష్ఠురుద్రానమేంద్రియోనిర్నచాత్మాపరాత్మానజే ప్రానచేశః |
 నమేసర్గురుః పృథ్వీదేవోనభక్తః పరబ్రహ్మలక్ష్మ్యాఽర్థమేకం శివో హం || 5
 శ్లో॥ నచాఽహం నదిత్యం నమేఽబద్ధిరూపం నమేనూనసన్నైవతాపత్రయాణి |
 నిరస్తాఽతిసర్వన్నిరాభాసత్యర్థురబ్రహ్మలక్ష్మ్యాఽర్థమేకం శివో హం || 6
 శ్లో॥ నచాఽస్తిర్నభాతిర్నచాఽనన్దరూపం నవాఽస్తిర్నధర్మశ్చమేకర్థసంజ్ఞే |
 నచోవాఙ్మనఃత్యన్నసత్యం దేహాః పరబ్రహ్మలక్ష్మ్యాఽర్థమేకం శివో హం || 7
 శ్లో॥ పరబ్రహ్మచైకమృతజ్ఞోతత్యన్నవాచ్యాఽర్థలక్ష్మ్యాఽర్థభావన్నిరస్తం |
 ఇదం సర్వమూమామమృతృశ్యజాలమృగబ్రహ్మలక్ష్మ్యాఽర్థమేకం శివో హం ||
 శ్లో॥ అన్నయాఽవ్యక్తతస్తోత్రం శివజ్ఞానాష్టకం సదా |
 యః పఠేత్పక్తిసంయుక్తస్త్వయాతి పరమాజ్ఞతీం || ౮
 ఇతి శ్రీమత్పరమభూమానందయోగీంద్ర శ్రీమదన్నావధూతవిరచిత

శివజ్ఞానాష్టకస్తోత్రం సమాప్తః

శ్రీగురుపరబ్రహ్మర్పణమస్తు.

ఓంతతత్.

శ్రీమదఖండసచ్చిదానందగురుపరబ్రహ్మణేనమః

అన్నా వధూతవాగ్భూషణం.

శ్లో॥ ఓంనమోగురునాథాయ । రాజరాజేశ్వరాయచ॥

భోధానందస్వరూపాయ । భూమానందాయణేనమః॥

లోకమందోకానోక పురుషుండశకజన్మాంతరములనుండి నిత్య
నైమత్తికాదికర్మల ఫలసంగరహితుడై యాచరించి పరిశుద్ధాంతఃకరణుండై
సర్వముకర్మనిర్మితమని యోచించి దేహేంద్రియాద్యభి మానంబువిసర్జించి
సంసారసాగరంబు తరించుటకై యొకానొకబ్రహ్మవేత్త చరణారవిందం
బులసేవించి సాధనచతుష్టయ సంపదలు నెడు కానుక చేతబట్టుకొని హే
గుగునాథా పరమదయాపరమమూర్తులగు దేవరవారు నాయందత్యంత
కరుణగలవారై నన్ను ఈయనిత్య సంసార సాగరంబును అతిసులభో
పాయముగా దాటించగలరని నేనుత్రికరణశుద్ధిగా మిమ్మునమ్మియున్నా
ను కాబట్టి యేవిధముగానైన నన్ను తిరిగిజన్మమునకు రానివ్వని స్వస్వరూ
పజ్ఞానంబునాకు కటాక్షించవలయునని వేడగా ఆబ్రహ్మవేత్త అత్యంత
సంతోషముగలవాడై నాయనా నీవుభయపడవలసినదిలేదు నీవుసంసారస
ముద్రమును అతిసులభముగాతరించెదవు నిశ్చలచిత్తుండవై నేనుబోధించు
వాక్యములయందు సావధానచిత్తుండవై వినుమనిసద్గురుండిట్లనియె. ఓశిష్టా
నాలుగువేదముల యుపనిషత్తులయందు నాలుగుమహావాక్యములు కలవు
అవియేవనగా రుగ్వేదజ్ఞానకాండయందు ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మ అనేలక్షణవా
క్యమున్ను యజుర్వేదజ్ఞానకాండయందు అహంబ్రహ్మస్మి యనేలనుభవా

నుష్టానవాక్యమున్ను సామవేదజ్ఞానకాండమందలి 'తత్త్వమసి'య నేగురువా
 క్యమున్ను అధర్వణవేదజ్ఞానకాండమందలి 'అయమాత్మాబ్రహ్మ' చునేసా
 త్మాత్కారవాక్యమున్ను యీనాలుగు మహావాక్యములయొక్క అధావి
 చారమువలనకలిగినజ్ఞానంబువల్లనీవు సకలసంశయరహితుండవై జన్మమరణ
 తరంగములుగలిగిన సంసారసముద్రంబును తరించి ముక్తుండవయ్యెదవుగా
 వున నిశ్చలచిత్తుండవై వినుమని యిట్లనియే. మొదటిలక్షణవాక్యమునకు
 ప్రజ్ఞానమనియు బ్రహ్మమనియు రెండుపదములు యేవాక్యమందైనను వా
 క్యాధాజ్ఞానమునకు పదాధాజ్ఞానముకారణముకాబట్టి మొదటపదాధా
 విచారమేచేయవలసినది. ప్రజ్ఞానమనగా * శ్లో॥ ఏనేక్షతేశ్వణోతీదం ।
 జఘ్రితివ్యాకరోతిచ । స్వాదస్వాదువిజానాతి । తత్ప్రజ్ఞానముదీరితం ॥ అధాము॥
 అంతఃకరణ వృత్తితోగూడి నేత్రములగుండా చూడబడ్డ రూపంబుల నే
 జ్ఞానంబులవల్ల తెలియబడుచున్నదో చెవులగుండా వినబడ్డ శబ్దంబు నే
 జ్ఞానంబువల్ల నిదియొకానొకశబ్దమని తెలియబడుచున్నదో చర్మముగుండాస్ప
 ర్శను యేజ్ఞానంబుచేత గురుతెరుగబడుచున్నదో జిహ్వేంద్రియంబువల్ల
 పుష్పపులుసు మొదలుగాగలషడ్గుచు లేజ్ఞానంబుచేత తెలియబడుచున్నవో
 ఘ్రాణేంద్రియంబువలన సువాసనదువాసన లేజ్ఞానంబుచేత తెలియబడు
 చున్నవో యేజ్ఞానంబుచేత వాక్పాదపాణిపాయూపస్థలకు విషయములగు
 వచనదానగమనవిసర్జనానందంబులు తెలియబడుచున్నవో నేజ్ఞానంబుచేత
 నకలేంద్రియములనుండి నమస్త విషయంబుల తెలియబడుచున్నవో అట్టి
 జ్ఞానమే ప్రజ్ఞానమని వేదాంత సిద్ధాంతము అయితే యీప్రజ్ఞానమునకు
 ఈదేహేంద్రియ మనఃప్రాణాదులన్నియును వాచ్యాధాంబులు గాన
 యిన్నింటిని గురుతెరిగే జ్ఞానమే ప్రజ్ఞానమని నిశ్చయించుకోవలసినది.
 శ్లో॥ చతుర్ముఖేంద్రదేవేషు । మనుష్యాశ్వగవాదిషు । చైతన్యమేకంబ్రహ్మతః
 ప్రజ్ఞానంబ్రహ్మమయ్యపి ॥ అధాము॥ బ్రహ్మవిష్ణురుద్రేంద్రాదిదేవతులయం

దును మనుష్యులయందును అశ్వములు గోవులు మొదలైన సమస్తశరీ
రాదులయందును పిపీలికాదిబ్రహ్మపర్యంతమున్న యిప్పుడు చెప్పబడ్డ ప్ర
జ్ఞానమేయుండి సమస్తమునుగురు తెరుగుచున్నదిగనుక యాప్రజ్ఞానమే బ్ర
హ్మమని వేదాంతసిద్ధాంతము, ఇందుకు బ్రహ్మాది పిపీలికాంతమైనశరీరం
బులన్నియును వాచ్యాధికము, ఇన్నింటిని గురు తెరిగే సచ్చిదానందమైన
బ్రహ్మమే లక్ష్యాధికము ఇఘను (అహంబ్రహ్మస్మి) యనేవాక్యాధికము
ఈవాక్యమునకును అహమనిన్ని బ్రహ్మమనిన్ని అస్మియనిన్ని మూడు
పదములుగలవుగాన మొదట అహమను పదంబున కధికంబెటువలెననిన
శ్లో॥ పరిపూర్ణ పరాత్మాస్మి దేహేవిద్యాధికారిణి । బుద్ధేసాక్షితయాస్థిత్యా
స్ఫురన్న హమితీర్య తె ॥ అధికము॥ అవిద్యాసంబంధమైన దేహేంద్రియమనః
ప్రాణాదులకు అధికారియైనబుద్ధికి సాక్షియై పరిపూర్ణమై ఆత్మయై యేదిగ
లదో ఆయాత్మే అహమను పదమునకులక్ష్యాధికము యిప్పుడు చెప్పిన దే
హేంద్రియ మనఃప్రాణాదులన్నియును వాచ్యాధికములుగాన యీవా
చ్యాధికములుమిథ్యాభూతంబులని యిన్నింటినిగురు తెరిగే అఖండసచ్చిదా
నందాద్వయ లక్ష్యాధికమేనేనని నిశ్చయించవలసినది ఇఘను బ్రహ్మమ
నుపదమునకధికంబెటువలెననగా * శ్లో॥ స్వతఃపూర్ణ పరాత్మాత్రి । బ్రహ్మ
శబ్దేనవర్ణితః ॥ అధికము॥ సర్వదేశ సర్వకాల సర్వావస్థలయందున్న స్వత
స్సిద్ధమై సర్వత్రాపరిపూర్ణమై బ్రహ్మమనుశబ్దముచేతవర్ణింపబడ్డపరమాత్మ
యేదిగలదో అదేబ్రహ్మపదమునకు లక్ష్యాధికము ఇఘను యీ చెప్పబడ్డ
దేశకాలావస్థాదిసమస్తంబును బ్రహ్మపదంబునకు వాచ్యాధికము గావున
యీవాచ్యాధికములు నిరసించగా మిగిలినసత్యజ్ఞానానందమే బ్రహ్మమని
నిశ్చయించవలసినది ఇఘను. అస్మియనేపదమునకు * శ్లో॥ అస్మిత్యేక్యప
రామర్శ తేనబ్రహ్మభవామ్యహం॥ అధికము॥ యిప్పుడు పైన చెప్పిన అహం
బ్రహ్మపదములయొక్క వాచ్యాధికములనిరసించగా మిగిలినలక్ష్యాధిక

మొకటేయని అహంపదమునకు లక్ష్యాధామగు సచ్చిదానందకూటస్తాత్మే
 బ్రహ్మపదమునకు లక్ష్యాధామగు సత్యజ్ఞానానంద బ్రహ్మమనిన్ని తత్స
 త్యజ్ఞానానందబ్రహ్మమే సచ్చిదానంద కూటస్తాత్మయనిన్ని యాత్మపర
 మాత్మలక బేధంబగు ఐక్యమున స్థియను పదంబు బోధించునుగనక యీ
 బోధయందు నిశ్చలచిత్తుండగు బ్రహ్మవేత్త బ్రహ్మమేనేను నేనేబ్రహ్మ
 మునని నిశ్చయించి యాయనుసంధానంబు సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థ
 లయందాచరించుచు నిర్భరులైయుండువారే జీవన్ముక్తులనివేదాంతసిద్ధాం
 తము. యిందుకుసందేహంబు లేదు ఇఘనుతత్వమసియనేగురువాక్యమునకు
 తత్పదమనిన్ని, త్వంపదమనిన్ని, అసిపదమనిన్ని, మూడు పదములు
 యిందుకు మొదటిదైన తత్పదంబునకు * శ్లో॥ ఏకమేవాద్వితీయ్యంస!న్నా
 మరూపవివర్జితం॥ సృష్టేపురాధునాప్యస్య! తాదృక్త్వంతదుదీర్యతే । అ
 థాము ॥ సృష్టికిపూర్వమందు నామరూపముజేనిదై తనకంటెవేరులేని
 దై ఒకటైనయేపరిపూర్ణ బ్రహ్మగలదో అదేతత్పదమునకు లక్ష్యాధాము
 యిందుకువాచ్యాధాము సర్వజ్ఞత్వసర్వేశ్వరత్వసర్వాంతగ్వామిత్యాది గు
 ణంబులుగలిగి మాయామయమగుకారణోపాధియేదిగలదో అదేతత్పదవా
 చ్యాధాము ఇఘనుత్వంపదంబునకు * శ్లో॥ శోతుదేహేంద్రియాతీతం॥
 వస్తుతత్వంపదేతీతం ॥ అథాము ॥ శోత్రాదిజ్ఞానేంద్రియములద్వారా శ
 బ్దాదివిషయములనున్న వాగాదికన్దేంద్రియములద్వారా వచనాదివిష
 యములనున్న మనాదిఅంతఃకర్మరణచతుష్టయములద్వారా సంకల్పాదివి
 షయములనున్న ప్రాణాపానాదులద్వారా తుశ్చిపాపాదులున్న యేగ్గా
 నముచేతెలియబడుచున్నదో ఆకూటస్థాత్మేత్వంపదలక్ష్యాధాము ఇఘదు
 చెప్పబడ్డ దేహేంద్రియమనః ప్రాణాదులున్న అవిద్యాప్రతిబింబమున్న
 కించజ్ఞత్వ కర్తృత్వ భోక్తృత్వాది గుణంబులుగలిగి అవిద్యామయమైన
 కార్యోపాధులన్నియును త్వంపదవాచ్యాధాములు గనక యీవాచ్యా

ధర్మములను గురు తెరిగేగూటస్థుడే యాత్మయని వేదాంతసిద్ధాంతము ఇఁకును
అసియ నేపదంబునకు ॥ శ్లో॥ ఏకతాగ్రాహ్యతేనీతి తద్వై క్యమనుభవ్యతేతి
అధర్మము ॥ ఓశిష్యాస్మప్తికిపూర్వమందు నామరూపరహితమై అద్వయమై
యఖండమై పరిపూర్ణమై యేబ్రహ్మముగలదో ఆబ్రహ్మమే యీషిండాం
డమందు కూటస్థాత్మయై ప్రకాశించుచున్నదిగాన యీకూటస్థమైన యాత్మ
వేనీవు అని వాచ్యాధర్మద్వయనిరసనంబుచేసి యుభయపదంబులకు లక్ష్యా
ధర్మమొకటేయని తల్లక్ష్యాధర్మంబగు నిరావరణపరిపూర్ణాద్వితీయ్యబ్రహ్మ
మేనీవని అసిపదంబుఖండంబుగ బోధించుచున్నదిగావున యీవాక్యాధర్మవి
చారమువల్ల కలిగినఫలమేమియనగా సంశయరహితంబేఫలమని వేదాంత
సిద్ధాంతము ఇఁకునుఅయమాత్మాబ్రహ్మమనేపదమందు అయమనిన్ని, ఆత్మ
యనిన్ని, బ్రహ్మమనిన్ని, మూడుపదములుగలవు యిందులో అయమనేమొ
దటిపదమునకు * శ్లో॥ స్వప్రకాశాపరోక్షత్వా । దయమిత్వక్తతోమతం॥
అధర్మము॥ స్వప్రకాశమైయపరోక్షమైనదే అయమనుపదమునకులక్ష్యాధర్మ
ముఇఁకునుఆత్మపదంబునకు * శ్లో॥అహంకారాదిదేహాంతాత్ప్రత్యగాత్మేతిగీ
యతే ॥అధర్మము॥అహంకారముమొదలుకొని దేహాంతపర్యంతము వ్యాపిం
చియున్న యేప్రత్యగాత్మగలదో అదేఆత్మపదమునకు లక్ష్యాధర్మము యి
ప్పుడు చెప్పిన అయమాత్మాయనెడి పదంబులకు దేహేంద్రియమనఃసాక్షా
దులన్నియు వాచ్యాధర్మంబులని వేదాంతసిద్ధాంతము. ఇఁకును బ్రహ్మపద
మునకు అధర్మమెట్లాగంటె * శ్లో॥ దృశ్యమానస్యసర్వస్య । జగతస్తత్వమీ
ర్యతే । బ్రహ్మశబ్దేనతద్బ్రహ్మ । స్వప్రకాశాత్మరూపకం ॥అధర్మము ॥ దృశ్య
మైనటువంటియీస్థావరజంగమాత్మకమైన యావత్ప్రపంచమునకు ఆతీతమై
యేదిప్రకాశించుచున్నదో అదేబ్రహ్మపదమునకులక్ష్యాధర్మము యిప్పుడు
చెప్పిన వివీలికాది బ్రహ్మపర్యంతమున్న స్థావరజంగమాత్మకమైన యీస
మస్తదృశ్యప్రపంచము యావత్తున్న బ్రహ్మపదమునకు వాచ్యాధర్మము.

అయితే స్వప్రకాశమైన కేవలాత్మకు బ్రహ్మమని శబ్దమాత్రాన పలుకంబడ్డదిగాన నాశబ్దమే సమస్తప్రపంచమయమయినదిగాన తచ్చబ్రాతీతమైనదే బ్రహ్మమని వేదాంతసిద్ధాంతము యందుకు యీనాలుగుమహావాక్యముల పదార్థాంబులకన్నింటికేకాథాం బెటువలెననగా * శ్లో॥ మాయావిద్యే విహయైవా ఉపాధిపరజీవయోః । అఖండం సచ్చిదానంద । పరబ్రహ్మవిలక్ష్యతే ॥ అథాము ॥ దేశకాలవస్తుత్రివిధపరిచ్ఛేదశూన్యంబైన సచ్చిదానందపరబ్రహ్మమే మాయాఉపాధివల్ల ఈశ్వరుడనిన్ని, అవిద్యోపాధివల్ల జీవుడనిన్ని, కోకిలఃప్రికయనుభంగి పర్యాయనామంబులుగలిగినట్టుగా తోచబడ్డది గావున తదుపాధిద్వయదోషరహితునకు అంతటాఅఖండసచ్చిదానంద పరబ్రహ్మమే నిశ్చయంబైయుండును యందుకు, ప్రజ్ఞానమనిన్ని, అహమనిన్ని, త్వంతినిన్ని, అయమాత్మాయనే పదములకన్నింటికిన్ని స్థూల సూక్ష్మకారణంబులనే దేహత్రయములున్న జాగ్రతాద్య వస్థాత్రయములున్న అన్నమయాదిపంచకోశములున్న చతుర్వింశతి తత్వములున్న యిన్నింటికికారణమైన అవిద్యనున్న అవిద్యాప్రతిబింబంబులగు విశ్వాది జీవత్రయమున్న స్వాధిష్ఠాన చిదాభాసునియొక్క కించిజ్ఞత్వ కర్తుత్వ భోక్తృత్వాది గుణంబులుంగూడి వాచ్యాధాంబులగును యీచెప్పబడ్డ వాచ్యాధాంబులకుసాక్షియై అంతరంగబాహ్యేంద్రియములను వాటివిషయములతోనున్న గురుతెరుగుచుండే కూటస్థజేలత్యోధాము ఇఘనుబ్రహ్మమనిన్ని తత్పదమనిన్ని యీపదద్వయములకు పిపీలికాదిబ్రహ్మపర్యంతమున్న సమస్తస్థావరజంగమాత్మకమైన ప్రపంచమయావత్తున్న మాయాప్రతిబింబేశ్వరవిరాటాదిత్రయంబును ఈశ్వరునియొక్క సర్వజ్ఞత్వ సర్వేశ్వరత్వ సర్వాంతర్యామిత్వ సర్వసృష్టిపాలకలయత్వాది గుణంబులుంగూడి వాచ్యాధాంబులగును సృష్టికిపూర్వమందున్న సృష్టిపున్నప్పుడును సృష్టిలయమైనప్పుడును నొగటిచేతబాధింపబడక అచలమైయున్న నిరావర

ఋపరిపూర్ణబ్రహ్మమేలక్ష్యాధకము ఇఘను అస్మియనిన్ని అసియనిన్ని రెం
డుపదములచేత యిప్పుడు చెప్పబడ్డ ప్రజ్ఞానపదఅహంపదత్వం పదఅయమా
త్మా పదంబులవాచ్యాధకంబులున్ను బ్రహ్మపదతత్పద వాచ్యాధకంబుల
నున్ను యాయుభయవాచ్యాధకంబులే మాయావిద్యలగు ఉపాధిద్వయం
బులుగనుక యీఉపాధిద్వయంబులు నిరసించగా అన్ని పదంబులకఖండము
గానిలచిననిరావరణాధిష్ఠాన పరిపూర్ణబ్రహ్మమేనీవని అసిపదంబుచేతను నే
నుబ్రహ్మమునై తినని అస్మియనుపదంబుచేతను అఖండముగా బోధించును
గనుక నీవుసకలసంశయరహితుండవై ఉపాధిద్వయదోషరహితుండవై నిరా
వరణపరిపూర్ణాద్వితియ్య బ్రహ్మమేనేనని నిశ్చయాత్ముండవై యుండు నీకు
బ్రహ్మ,క్షత్రియ,వైశ్య,శూద్రాది,వర్ణంబులును,బ్రహ్మచర్యాద్యాశ్రమం
బులును, సజాతియ్య, విజాతియ్య, స్వగతభేదంబులులేవు. నీవుకేవలపరిపూ
ర్ణాద్వితియ్యబ్రహ్మమాత్మండవని సమస్తశృతిస్మృతి పురాణేతేహాసంబులు
బల్కుచుండుగాన, సర్వదేశసర్వకాలసర్వావస్థలయందున్ను యీమహావా
క్యాధక విచారణవల్ల సకలసంశయరహితుండవై నిర్భరత్వంబున స్వస్వరూ
పానుసంధానమే పురుషాధకముగలవాడవై యుండవలయు నిందుకుసమ్మతి
శృతి జీవన్ముక్తిమవాప్యప్రార్థపృతిభాసనాశపర్యంతం స్వస్వరూపాను
సంధానేనవ శేత్ । స్వస్వరూపసంధానంవినాన్యధాచార పరోనభవేత్ ॥
అధకము॥ జీవన్ముక్తినిపొందినబ్రహ్మవేత్త ప్రార్థనాధీనమైనట్టిదిన్ని తనయం
దుఆభాసమై ఆ త్తకంటేవేరుగాదోచే యీదేహము నశించేపర్యంతమున్ను
స్వస్వరూపాను సంధానమేచేయవలసినది స్వస్వరూపానుసంధానము విడచి
యితరాంతర మతాంతర సాధనాంతరాద్యా చారంబులు పొందగూడదని
వేదాంత సిద్ధాంతము. యిందుకుసంశయములేదు అనగాశిష్యుండుముకుళి
తహస్తుండై,స్వామీ జీవన్ముక్తినిపొందవలయునని శృతిప్రమాణమువల్ల దే
వరవారు ఆనతిచ్చినారుగనక, ఆజీవన్ముక్తియనగానెట్టిది స్వస్వరూపాను

సంధానమనగా నెయ్యదియో, దానినాకు సవిస్తారముగా బోధించవలసినదని
 వేదగా నాశిష్యునిమీద అత్యంతకరుణగలవారై హేలనఘా, జీవన్ముక్తి
 యనగా ప్రమాణములైన శృతిస్మృతిపురాణేతిహాసంబులయందు చెప్పబడు
 చున్నది అదియెటువలెనంట * శృతి * జీవఃపంచవింశకః | స్వకల్పితచతు
 ర్వింశతితత్త్వం పరిత్యజ్యషడ్వింశక పరమాత్మాహమితినిశ్చయాజీవన్ముక్తోభ
 వతి || అధ్యక్షము || యీదేహేంద్రియమనఃప్రాణాదులయందు తాననేయభి
 మానంబిదివరకువుంచిన నీయాత్ముండు తనస్వసంకల్పమువల్ల కల్పితమైన
 చతుర్వింశతితత్త్వములు అనగా జ్ఞానేంద్రియపంచకమున్న కర్మేంద్రియ
 పంచకమున్న ప్రాణాదిపంచకమున్న శబ్దాదివిషయపంచకమున్న మనా
 ద్యంతఃకర్మణచతుష్టయమున్న కూడాయరువదినాలుగుతత్త్వములు యీ
 తత్త్వములేశరీరత్రయమనిన్ని అవస్థాత్రయమనిన్ని పంచకోశములనిన్ని చెప్ప
 బడుచుండును కనక యీతత్త్వములయందుండెడి యభిమానంబుగల యీ
 రువదియైదవవాడగుజీవుండు యిప్పుడుచెప్పిన యిరువదినాలుగు తత్త్వముల
 నుపరిత్యజించి యీతత్త్వములను వాటివాటివిషయములయందు అవ్యవహరిం
 త్తించుచుండగా వాటికిసాక్షిభూతుండై వాటినిగురు తెరుగుచుండే తనకు
 ముఖ్యలింబభూతుండగు పరమాత్ముండనేనని నిశ్చయించిన పుణ్యపురుషుం
 డేజీవన్ముక్తుండుయిదిగాక శిల్లో || నేతి నేతితివాక్యాధ్యక్షం | శేషితంపూర్ణము
 చ్యతే || అధ్యక్షము || యీదేహము నేనుగానుయింద్రియములు నేనుగాను వా
 టివల్ల దెలియబడేయింద్రియములవిషయములు నేనుగాను ప్రాణాదులు నేను
 గాను అంతఃకర్మణచతుష్టయము నేనుగాను యిందులో జన్తమరణవర్షా
 శ్రమ ధర్మాదులకు అనుకూలమైన స్థూలశరీరములు నేనుగాను తుత్పిపాస
 కామకోపాధాదులకనుకూలమయిన లింగశరీరము నేనుగాను అనాద్యవిద్యా
 నిర్వాచ్యంబగు కారణశరీరంబు నేనుగాను అన్నమయాది పంచకోశంబులు
 నేనుగాను అవస్థాత్రయములు నేనుగాను నేను అవస్థాత్రయములయందు

ఒకటిపోయి ఒకటివస్తూవుండే యీ అవస్థాత్రయములందును సమమముగా
చేత బాధింపబడక యెప్పటికొకతీరుగానేవుండి యీ చెప్పిన సమమముగా
క్షియై సర్వంబును గురు తెరుగుచుండెడి యాత్మనేనని సహజముగా
విచారమందే మనస్సుస్థిరపరచడమే స్వస్వరూపానుసంధాని వేదాని
తసిద్ధాంతము. ఇదిగాక * శృ॥ జీవ స్థితివినా శేషునోదయా న్నమయేషుచ
సమమేవమనోయస్య । సజీవన్ముక్త ఉచ్యతే ॥ అధికము॥ జననస్థితివిలయార్థ
బులును, ఉదయాస్తమయములును, యేమహాత్మునకు సమానముగా
నుండునో ఆతండే జీవన్ముక్తుండనినీ * శృ॥ యస్మాన్నోద్విజ తేలోకే లోకా
న్నోద్విజ తేచయః । హాషామషభయాన్ముక్తో । సజీవన్ముక్త ఉచ్యతే॥
అధికము॥ యేబ్రహ్మవేత్తలోకములకుభయపడడో, యేబ్రహ్మవేత్తలోక
మునుభయపెట్టడో సుఖదుఃఖాది ద్వంద్వభయములను విడువబడ్డపు
రుషుండెవడో, ఆతడే జీవన్ముక్తుండనుటకుసందేహంబులేదు. యీవిధంబుగా
సమస్తశృతిస్మృతిపురాణేతిహాసములు నిస్సంశయంబుగా పక్కచుండుగా
వున, నీవుయంతమాత్రమున్ను యేయొక్కవికల్పమున్ను లేక సర్వదేశ, స
ర్వకాల, సర్వావస్థలయందు, (అహంబ్రహ్మస్మి) యనేమహావాక్యానుసం
ధానంబుజేయుచు తదధికంబునందు మగ్నుండవై, తద్యాపుండవై, నిభా
రుండవైయుండుము. యిందుకు భగవద్గీతావాక్యము * శ్లో॥ తద్బద్ధయ
స్తదాత్మానాస్తన్నిష్ఠాస్తత్పరాయణాః॥ గచ్ఛన్త్యపునరావృత్తింజ్ఞాననిధూన్
తకల్మషాః॥ అధికము॥ ఆయొక్కనిరావరణపరిపూర్ణాద్వితియ్యబ్రహ్మమేనే
నని నిశ్చయించి, ఆబ్రహ్మమందేనిష్ఠగలిగి, తత్పరాయణుండైనబ్రహ్మవేత్త
పునరావృత్తిరహితంబైన పదంబునుబొందును. యెందువల్లననగా జ్ఞానము
చేతసమస్తకల్మషములుపోగొట్టినవాడుగనుకనే, తానుపరిపూర్ణుండగునునిం
దుకుసందేహంపవలదని భగవద్వాక్యముగలదుగనక, నీవున్న ఆబ్రహ్మమం
దేనిశ్చయముకలవాడవై, యాబ్రహ్మమేనీయాత్మగాగలవాడవై, బ్రహ్మాని
ష్ఠాపరుండవై, అఖండానందంబనుభవించుచు సుఖంబుండుమనిన శిష్యుండి
ట్లనియే. స్వామీ మిరానతిచ్చిన యీస్వస్వరూపజ్ఞానానుభవంబుపూర్వు
లందెవ్వరేవిధంబున ఆనతిచ్చియుందురో వారియనుభవంబు లెట్టివో శేవ
కునికి యుపదేశించగలందులకై ప్రార్థనచేయుచున్నానని విన్నపముచేయు

గా, దేశికేంద్రంబిట్లనియే. ప్రాకుమారకా యిందుకు పూర్వులందరున్న
 యీ అభేదమాగణమునే అనుసరించి ముక్తులైనారని సమస్త వేదాంతశా
 స్త్రములుబుట్టుచుండునుగావున, నీమనస్సు దృఢంకాగలందులకు దృష్టాం
 తముగాకొందరియనుభవములు తెలియపరచెదను, నిశ్చలచిత్తుడవై విను
 మనియిట్లనియే. ప్రాపుత్రీకా, అధ్యాత్మరామాయణ బాలాకాండలో
 శ్రీరామహృదయమందు, శ్రీరామచంద్రుండు ఆంజనేయులనుగూర్చి పలికి
 నదేమిట * శ్లో॥ ఐక్యజ్ఞానంయదోత్పన్నం | మహావాక్యేనచాత్మనోఃతదా
 విద్యాస్వకార్యైశ్చ | సశ్యత్యేవనసంశయః || అథకము || ప్రజ్ఞానాదిమహా
 వాక్యములద్వారాపుట్టబడ్డ ఐక్యజ్ఞానమువల్ల, అవిద్యదానిస్వకార్యములతో
 కూడానశించి ఆత్మపరమాత్మలనెడి భేదభావంబునిరసనంబై తానేబ్రహ్మం
 బగుననియును, బాలాకాండప్రథమసర్గయందు యీశ్వరవాక్యము * శ్లో॥
 రజ్జావహిమివాత్మానంజీవోజ్ఞాత్వాభయంవహేత్ | పరాత్మాహమితిజ్ఞాత్వా
 భయదుఃఖైర్విముచ్యతే || అథకము || పుత్రతామనుచూచి సర్పమనిభయ
 మొందినట్లు తన్నుజీవునిగాయెంతపర్యంతము గును తెరుగుచున్నాడో అంత
 పర్యంతమున్ను, భయదుఃఖములచేత వీడింపబడినట్లుండును. యిదిసర్పం
 బుగాదు పుత్రతాదనితోచినతదనంతరము సర్పభయమునిరసనమైనట్లునేను
 జీవుడనుకాను సాక్షాత్కారమైనపరబ్రహ్మమేనేనని నిభయంబైన బ్రహ్మ
 వేత్తభయదుఃఖములచే విడువబడుననిన్నీ * శ్లో॥ తరతిశోకమాత్మవితే
 || అథకము || తన్ను దెలసినబ్రహ్మవేత్త దుఃఖసాగరముచుతరించుననిశ్శతి
 వాక్యము* శ్లో॥ బ్రహ్మవిదాపోతిపరం || అథకము || బ్రహ్మజ్ఞానియై
 నఆత్మవేత్త సర్వమునకు అతీతతమైన పరబ్రహ్మమునేపొందును. యిందు
 కుసందేహములేదు * శ్లో॥ బుద్ధిప్రాణమనోదేహః | హృక్ప్రతిభ్యోవిలక్షణః |
 చిదాత్మాహంనిత్యశుద్ధోబుద్ధ్యవేత్తీతినిశ్చయః || అథకము || ఓ శిష్యోత్తమా
 దేహత్రయ, అవస్థాత్రయ, జీవత్రయ, గుణత్రయ, పంచకోశ, పంచభూత
 దశేంద్రియ, ప్రాణపంచక, విషయపంచక, అంతఃకరణచతుష్టయాది, సర్వాన
 కు విలక్షణమై, కాలత్రయాబాధ్యమై, శుద్ధమై, బుద్ధమై ప్రకాశించుచు
 డెడి చిదానందంబగు బ్రహ్మమేనేనని నిర్భరత్వంబుచేత నిశ్చయించినవాడే
 జీవన్ముక్తుడు, యిందుకుసందేహంబులేదు గావున నీవున్ను నీచేతనగుగబ

దుచుండే సమస్తదృశ్యజాలమంతయు మిథ్యయని, యిన్నింటిని తెలుపునట్టి సాక్షియైన సత్యజ్ఞానానంద పరిపూర్ణ పరమాద్వైత బ్రహ్మమేనేనని నిశ్చయించి నిర్భరుండవై యుండుచుని హస్తమస్తకసంయోగంబుచేసిన తక్షణంబునశిష్యుండు పరమానందంబుచేతనుప్పొంగి, హేగురునాథా, మీకరుణా వలోకనంబుచేత నిదివరకున్న జన్మమరణ తరంగంబులుగలిగిన అపారా వారమైన దుఃఖసాగరంబుదాటి నిర్భరుండనైతినని పునఃపునఃప్రణామంబులుచేసి సిశ్చయిండ్డై * శ్లో॥ గచ్ఛన్ స్తిష్ఠన్నుపవిశన్ | శయనోవాన్యథా పివా | యధేచ్ఛయావశేద్విద్వా | న్నాత్మారామస్సదామునిః || అథకము॥ నడుస్తున్న పూజును, నిలచినప్పుడును, కూర్చున్న పూజును, శయనించియున్న పూజును, సదామననశీలుడగు విద్వాంసుండు యధేచ్ఛగాతనలోతానేతనం దరూపుండై యుండును. అయితేవిద్వాంసుండనగా, విద్యలుసాధించినవాడు విద్వాంసుండుగానేరడు. మరియు నెవ్వరనగా * శ్లో॥ సర్వాంతరస్థస్యసద్విద్యాపరియుక్తోవిద్వాన్ || అథకము॥ సర్వాంతర సస్యముననుపదేశములయందును, సార్వకాలములయందును, సమస్త సమస్తములయందును స్థావరజంగమాత్మికమైన సమస్తమందును వెలుగునట్లు ప్రకాశించుచుండి ఆసమస్తమును గురు తెరుగు మండేజ్ఞానముగాను సముగాగల ఆత్మనుగురు తెరిగిన వాడేవిద్వాంసుండు॥ యీపక్షమునకు శంకరాచార్యస్వాములవారు మనీషాపంచకమందు * శ్లో॥ జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తి మున్నుటత రాయాసంవిదు జృంభతే | యాబ్రహ్మదిపిపీలి కాంతతనుషుపోతాజగత్సాక్షిణీ | సైవాహంనచదృశ్యవస్త్వితిధృడప్రజ్ఞాహియన్యాస్తిచేఛండాలోస్తు సతుద్విజోస్తు గురురిత్యేషామసీషామమ || అథకము॥ జాగ్రతయందును, స్వప్నమందును, సుషుప్తియందును. యీ అవస్థాత్రియములకు సాక్షియై వొకటిచేత చనింపబడక బ్రహ్మదిపిపీలికాంతమైన సకలశరీరాలయందు మణులలోనూ త్రింబువ లెనేప్రకాశించుచుండెడి నిరావరణాధిష్ఠాన పరిపూర్ణ బ్రహ్మమేనేను. యీదేహేంద్రియచునఃప్రణాది దృశ్యప్రపంచమెల్ల నాచే తెలియబడేదిన్నీ, మిథ్యాభూతమైనది, గనక నేయీమిథ్యాభూతమైన సమస్తదృశ్యప్రపంచమేమిన్నీ నేనుగానని యిట్టిదృఢమైనప్రజ్ఞ యెవరియందుకలదో వారుఛండాలులేఅవుగాకా, సద్బ్రాహ్మణులేఅవుగాకా, అనగాఛండాలులు మొదలు

బ్రాహ్మణుని పర్యంతము నెవరైనను వారేసద్గురువులని నమస్కారముచే
 స్థావున్నానని శంకర స్వాములవారు ఆనతిచ్చిరి గనక, యిందుకు ఉత్త
 రగీతలయందు *శ్లో॥ అహంబ్రహ్మతీయస్సర్వం॥ విజానాతిచసర్వదా॥ హ
 న్యాత్స్వయమరీన్నామ॥ సర్వాశీసర్వవిక్రియా॥ సర్వంనిషేధంకృత్వాది
 కర్మభిర్న సబద్యతే ॥ అథాము॥ యేమహత్తుడైనానేమి, సర్వము, బ్రహ్మతావి
 ఖ్యాతాః॥ బ్రహ్మతీబహుధాశృతిః॥ యీసమస్తమున్ను పరబ్రహ్మమేననిఅనేక
 శృతిస్మృతులుపలుకుచున్నవిగనక అట్టినిరావరణ పరిపూర్ణబ్రహ్మమేనేను,
 నేనేబ్రహ్మనుని సర్వదేశసర్వకాల సర్వావస్థలయందును తన్నుతాగురుతె
 రుగుచుండెడి బ్రహ్మవేత్త, తనకుఅన్యమైన కామకోపాద్యరిషడ్వర్గాయు
 క్తుండైనను, సర్వాశాపరుండైనను, సర్వవిక్రియుండైనను, లోకములోనింద్య
 మైనకర్మలుచేసినను, ఆయాకర్మలచేతకట్టుబడడనుచు అజానునకు ఉత్తర
 గీతలయం దానతిచ్చిరి, గావున యీరహస్యాధికంబునందుధృడత్వంబుగల
 వాడే బ్రహ్మాంబని వేదాంతసిద్ధాంతము॥

గద్య

ఇతిశ్రీమనోలయచిత్పకాశ పరమభూమానందయోగీంద్ర

శ్రీమద్వేదాంతి అన్నా వధూతవిరచితే గురుశిష్య

సంవాదే మహావాక్యవిచారణే

అన్నా వధూతవాగ్భూషణం

సమాప్తః

సర్వంశ్రీగురుపరబ్రహ్మర్పణమస్తు

ఓంతత్సత్.

